

vil redegøre for de undtagelsesbestemmelser om antibiotiske vækstoffremmere, som blev opnået under optagelsesforhandlingerne med EU i 1994, jf. Akt offentliggjort i EF-tidende C 241/08.

Sverige forbød i 1986 brugen af antibiotiske vækstoffremmere som tilsætningsstoffer til foderstoffer, således at det ifølge den svenske foderstoflov kun er lovligt at tilsætte antibiotika til foderet til forebyggende eller sygdomsbekæmpende formål og altid efter veterinær recept.

Sverige opnåede ved optagelsesforhandlingerne i 1994 en midlertidig undtagelsesbestemmelse fra bl.a. EU-bestemmelserne om brugen af antibiotiske vækstoffremmere som tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. rådsdirektiv 70/524/EØF med senere ændringer om tilsætningsstoffer i foderstoffer (tilsætningsstoffdirektivet).

Undtagelsen blev opnået på baggrund af en risikovurdering ved anvendelsen af antibiotiske vækstoffremmere. Vurderingen forholdt sig til følgende elementer:

1. resistensudvikling hos bakteriestammer som følge af brugen af antimikrobielle vækstoffremmere,
2. antibiotika, der anvendes til humanmedicin, bør ikke anvendes i foderstoffer på grund af risiko for resistensudvikling,
3. risiko for udvikling af krydsresistens til beslægtede antibiotika som bruges humanmedicinsk
4. risiko for udvikling af resistente salmonellastammer,
5. indikatorer, der kunne tyde på, at visse antibiotika som f.eks. avoparcin fremmer væksten af salmonella,
6. indirekte øget dyrevelfærd ved et forbud som følge af omlægningen af produktionsformerne i landbruget og

Sveriges undtagelse udløber den 31. december 1998. Hvis forbudet skal opretholdes skal Sverige inden denne dato fremlægge en udførlig videnskabelig begrundelse, der dokumenterer at EU's regelsæt vedrørende antibiotiske vækstoffremmere skal tilpasses det svenske, idet stofferne ikke længere opfylder betingelserne for at være tilladte i EU, jf. kriterierne fastlagt i artikel 7 i tilsætningsstoffdirektivet.

Finlands undtagelsesbestemmelser er langt mindre vidtgående end Sveriges. Finland kan således indtil december 1997 opretholde sine forbud mod følgende antibiotiske vækstoffremmere:

1. avoparcin til malkekvæg,
2. tylosinofosfat,
3. spiramycin og
4. antibiotika med tilsvarende virkning.

Baggrunden for undtagelserne 2-4 var, at stofferne også anvendes veterinærmedicinsk, og Finland har aldrig tilladt at antibiotika, der er godkendt til veterinærmedicinsk anvendelse også anvendes som antibiotiske vækstoffremmere i foderet, mens den første undtagelse skyldtes, at stoffet ikke tidligere i Finland har været tilladt til denne dyregruppe.

Finlands undtagelser udløber den 31. december 1997. For at undgå et krav om at tilpasse lovgivningen til EU's regelsæt skal medlemslandene vedtage en ændring af tilsætningsstoffdirektivet på baggrund af en udførlig videnskabelig begrundelse fremlagt af Finland. Proceduren er som oven for beskrevet under Sverige.

Spm. nr. S 262

Til fødevareministeren (24/10 97) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt Sverige og Finland kan være sikre på, at de kan opretholde deres forbud mod brug af vækstoffremmere under deres medlemskab i EU?«

Svar (4/11 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): For så vidt angår indholdet af Sveriges og Finlands midlertidige undtagelsesbestemmelser, der udløber henholdsvis den 31. december 1998 og den 31. december 1997, og proceduren for, hvorledes deres lovgivning kan opretholdes, henviser jeg til besvarelsen af spørgsmål S 261. Landene er således ikke sikre på at kunne opretholde deres undtagelsesbestemmelser, idet de er forpligtede til at fremlægge udførlige videnskabelige begrundelser og dermed få ændret EU's bestemmelser.

Jeg har i EU-sammenhæng givet udtryk for at ville støtte Finlands ønske om en forlængelse af undtagelsesbestemmelserne for så vidt angår antibiotiske vækstoffremmere under hensyn til, at Kommissionen i 1998 iværksætter et 2-årigt resistensovervågningsprogram. En stillingtagen til Finlands undtagelser burde derfor